

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

20. Quando Deus Abrahamum Charris in Chananitidem transtulerit.
ibid.q.6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

corpore & animo obtemperasse, eodemque anno, quo ei facta est prima promissio, venisse Charran, & inde in terram Chanaan. *Decimo*, ex sententia S. Augustini, quærendos quidem esse plures exitus, è difficilium quæstionum perplexitate, sed non plures exitus Abrahami de Charan.

QVÆSTIO VI.

Quando Deus Abrahamum Charris in Chananitidem transtulerit.

1. **I**D post mortem Tharæ accidisse testatur S. Stephanus Act. 7. v. 4. quod nemo scriptorum Christianorum in dubium vocare potest. An vero id factum fuerit, quâdo primum in Chananitidem sese Charris contulit Abraham, ut narratur Gen. 12. in quæstione versatur. Sunt enim, qui negant Moysen illo capite 12. mentionem huius translationis fecisse; Abrahamum quidem annos 75. natum, à Deo vocatum in Chananitidem venisse fatentur, sed inde post 60. annos sub Thare obitum Mesopotamiam repetisse volunt, siue ut parentis funus curaret, siue ut hæreditatem cerneret, ac tandem inde translatum à Deo in Chanaanæ permansisse. Ita Cornelius Gen. 12. v. 4. & Petavius lib. 9. cap. 17. ex eorum mente, qui annum Thare 70. Natali Abrahamæ dedicant. Et probatur hæc opinio, quia S. Stephanus ubi Latinus habet, *transtulit*, scripsit *μετακίτην*, id est, firmiter collocavit, ut ipsi interpretantur. Abrahamum autem ante mortem parentis, non putant in Chanaanæ firmiter collocatum fuisse. Taceo explicationem quam affert S. Augustinus, nempe Abrahamum à Deo in terra Chanaan firmiter collocatum, quando natus est Iacob, Abrahamæ nepos.

*Status
quæstionis.
1. Opinio.*

2. Alij verò contendunt tunc à Deo Abrahamum in Palæstinam translatum, quando ex Haran in Sichem venit, ut narratur Gen. 12. quam Chronographiam sequuntur ij, qui ad annum 130. Thare, ortum Abrahamæ differunt, & migrationes Abrahamæ ex Haran, ab aduersarijs sine necessitate multiplicari putant, & sine efficaci ratione natalem Abrahamæ ad annum 70. Thare referri. Hinc Bonferrius Gen. 11. vers. 26. ait *μετακίτην* idem esse ac efficere, ut quis habitationem & domicilium mutet: quod non fecit Abraham, cum iam 60. annos habitasset in Chanaan, & tantum conficiendi negotij causa animo mox in Chanaan reuertendi in Charan abiisset. *Quis enim, inquit, dicat eum, qui fixum in Belgio domicilium habet. si Parisios negotij causa profectus fuerit, inde mox negotio confecto reuersurus, cum reuersus domum fuerit, mutasse habitationem & domicilium?* Addit Sanctius in cap. 7. Act. num. 10. translationem siue secundam, quam aliqui excogitant Abrahami ex Haran profectionem, dici

2. Opinio.

non debere firmam collocationem siue constitutionem: quia plus quam 400. annis tota Abrahami posteritas peregrinata est, donec à Iosue exturbata antiquis possessoribus in terram promissionis introducta est. Et probat ex illo Hebr. 11. Fide demoratus est in terra promissionis tanquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac & Iacob coheredibus re promissionis eiusdem.

Conclusio. Hanc Bonfrerij & Sanctij interpretationem sequor: sicut enim *κατοικῶ*, id est est, quod *habito*; & *κατοικίζω* quod *habitare facio*, iuxta illud Plal. 112. *ὁ κατοικίζων τὴν οἶκον ἐν δίκῃ*: qui habitare facit sterilem in domo: ita *μεροικίζω* aliam vim non habet, quam *migrare facio*, siue is qui migrat, fixè & constanter in termino quæ petit, siue ad tempus sit permanens. Vnde illud Thren. 1. v. 3. *μεροικίσα μίσην* migravit Iudas, cum scilicet ea Tribus Babylonem ducta est, non ibi perpetuo mansura, sed post annos 70. postliminio reditura. Quamobrem qui vocem *μεροικίζω* ad perpetuam siue constantem habitationem duntaxat referunt, & opponunt illi migrationi, qua Abraham è Mesopotamia Sichimam primum aduenit, à genuina vocum significatione mihi deflexisse videntur. Sicut neque probatur opinatio Andreæ Masij in cap. vii. Iosue, vbi verba S. Stephani de centis Deum transtulisse Abrahamum in terram Chanaan post mortè Thare, interpretatur de morte animæ siue peccato Idololatriæ, quo Thare corpore viuus, animæ interitum subiecit: liquido enim apparet hanc explicationem esse excogitatam, & nullo modo probandam, vt bene Pererius lib. 16. in Gen. disp. 3. docet. Deus igitur transtulit Abrahamum in terram Chanaan; quando ipse Abrahamus Dei iussu & auxilio ex Haran migravit in Chananitidem, vt scribitur Gen. 12.

QVÆSTIO VII.

*Vtrum Sara fuerit filia Aran, neptis & uxor
Abraha.*

Opinio. 1. *S*aram fuisse non Aran's sed Thare filiam ac sororem, non tamen veritatis Abrahamæ censent Clemens Alexandrinus sub finem lib. 1. Stromatum, Lippomanus & Caietanus in cap. 20. Gen. Dominicus Soto lib. 2. de Iust. & inter q. 3. quibus fauere videtur S. Hieronymus in Tradit. Hebr. in Genesim, Petruuius lib. 9. cap. 17. loquens de authoribus pro secunda opinione mox citandis. Nos inquit ad ea sic parati sumus, vt quod isti ex Hebraeorum traditione certissimum putant, eadem fiducia falsum arbitremur Iescham eandem esse cum Sara. Hanc enim Thare patrem genitam, sed ex alia coniuge, qui melius, quam omnes isti, scire potuit Abrahamus docuit Gen. 20. v. 12. Probat hęc opinio 1. Quia qui volunt Iescham esse eandem cum